

Festes '91

Durant el decurs de l'any es celebren a les Coves diverses festes obertes a tothom, com les de Reis, Sant Antoni, Sant Isidre... i d'altres particulars per festejar fastos més íntims, batejos, comunions, bodes... Són tots festejos importants, però en tenim un altre de festeig capaç de motivar a tots els covarxins per molt allunyats que és trobin del poble, és la festa més gran, és la mare de totes les festes, és la festa de la Mare de Déu d'Agost.

És una festa tradicional, una herència dels nostres ancestres els quals entre la fi de la sega i l'inici de la verema aprofitaven l'interval per dedicar-se al divertiment. Les activitats laborals i econòmiques del dia a dia dels covarxins, com és la collita de la bajoca, la vigilància del bestiar de les granges i d'altres no afavoreixen el fer actualment, aquest tipus de pausa festera. Però a les Coves som fills ben criats, respetuosos amb les tradicions i costums dels nostres avantpassats i sense que ens dolguin sacrificis cada any possem en marxa la festa i si pot ser més grossa encara.

No tan grossa com la del 90, si ens referim al montant econòmic, ha estat la festa d'enguany. En pessetes, és més menuda, uns

cinc milions. Clar que no varem gaudir d'intervencions de Inhumanos o assimilats. La quantitat és difícil de determinar ja que les festes es van empalmant i els pressupostos de Reis lliguen amb el del Mas d'Enrieres i aquest amb el d'Agost que tindrà la seva continuïtat amb la propera festa de tal manera que el balanç no queda mai tancat.

Repassem els números d'enguany. Els ingressos provenen del lloguer de la cantina del ball (1.600.000 Pts.) al C.D. Vinromà; de la subhasta de cadafals (840.000 Pts.) i de la publicitat al programa (325.000 Pts.), de l'aportació municipal (2.400.000 Pts.) i dels passes i entrades soltes (4.026.000 Pts. i 2.166.000 Pts. respectivament). El calaix ha ingressat per tant 11.357.000 Pts.

Les despeses més significades han estat: Orquestres (4.690.000 Pts.), Varietés (600.000 pts.). Bous amb els respectius emboladors, assegurances, metge i practicant (1.191.000 Pts.), guardies jurats i treballadors de la pista (190.000 Pts.), coets (550.000 Pts.), impremta (725.000 Pts.), festa tercera edat (200.000 Pts.), banderetes i caramels (92.000 Pts.), premis de carrosses, paelles i carrers

(294.000 Pts.) La resta correspon a empleats, descobert anterior, xocolata, sardineta, berenars de músics i dames, carrossa de la reina, danses, cordes i demás menudalla que sumada engloba una quantitat importantíssima de pessetes.

Tot aquest embolic de números que val més no recordar ens donen unes indicacions importants. La primera és que el ball es negoci, ja que comptant inclusivament les Varietés deixa dos milions i mig positius. La pista es deu de cuidar perquè dona a guanyar i al mateix temps perquè està delicada de salut. La prova la tenim en que s'han deixat de vendre comparant amb l'any passat 129 passes entre grans i menuts. Podriem pensar que el decrement d'abonaments flueix a les entrades soltes, però no és així perquè suma la meitat de l'any passat i el rebaix no pot ser causat únicament per no haver ofert actuació estrella com va ser el 90, la del Inhumanos. Per tant molta atenció és la que caldrà posar a l'apartat ball.

Una altra dada és que el conjunt de bous de plaça, vila i embolats es deficitari; al voltant de 350.000 Pts. respecte a l'ingrés de la subhasta.

Escandalosament deficitari és el programa de mà. Recapta, recordeu-ho, 325.000 Pts. dels anunciants i costa més del doble. Al meu entendre és un cost exagerat, per tan poc servei com fa. És evident la seva importància com recordatori, en primer lloc per les reines i dames, però tal benefici,